

DAVE BRUBECK & GERRY MULLIGAN

Miro Križić

Dave Brubeck (r. 1920.) je u svojoj dugoj i bogatoj glazbenoj karijeri snimio mnogo nosača zvuka, a riječ klaviristu koji je stigao u jazz iz klasičnog tabora, i to na nagovor Milhauda i Schoenberga. Brubecka pamtim još od 1951. godine putem radio emisija "Glas Amerike". Uspjesi koje je postizao bili su tada povezani i sa suradnjom s odličnim altsaksofonistom Paul Desmondom no kada je on 1967. godine iznenadno odstupio već slijedeće godine Brubeck je pronašao prvorazrednu - najboljeg bariton-saksofonista Gerryja Mulligana, osim njih nastupali još bubnjar Alan Dawson i kontrabasist Jack Six. Imao sam sreću da sam Brubecka slušao nekoliko puta (prvi puta 1959. godine s Desmondom, kao i ovaj koncert snimljen 7. studenoga 1970. godine u sklopu festivala Berliner Jazztage).

DAVE BRUBECK
AT THE BERLIN PHILHARMONIC
WITH GERRY MULLIGAN
Menart © Sony/Columbia C2K 64820

Trud uložen u vožnji vlakom u trajanju od dvadeset i tri sata od Zagreba do Berlina, tada okruženog granicom-zidom s bivšim DDR-om, bio je zanemaren činjenicom da sam primjerice samo toga dana poslije podne u Kongresnoj hali slušao reprezentativnu europsku avangardnu grupu "Globe Unity Orchestra" koja je izvodila skladbe Pendereckog, a nakon toga je uslijedio nezaboravni glazbeno-scenski spektakl *free jazz*a tridesetero glazbenika, plesača, gutača vatre (!) itd. grupe Sun Ra and his Intergalactic Research Orchestra. Poslije, u 20 sati, nastavljeni su redoviti koncerti u dvorani Filharmonije: znamenita pjevačica Anita O'Day i njen trio, pa legendarni klavirist još iz kraja '20-ih Earl Hines i njegov kvartet, te flautist Jeremy Steig (glazbeni amalgam *jazza* i *rocka*) ali ne i njegova klavirista Billa Evansa, jer su ga još s aerodroma vratili u SAD jer su kod njega pronašli drogu.

Koncert grupe Brubeck & Mulligan kvarteta zakazan u 24:00 sata počeo je zapravo 8. studenoga i bio je prvorazredni glazbeni

doživljaj zbog izvanredno raspoloženih glazbenika, uz ovacije inače pretjerano razmažene berlinske nepredvidive publike (tijekom godina posjećivanja toga Festivala doživio sam da je publika izviždala Stana Kentona, Counta Basieja, Dona Ellisa, a ni Beogradski RTV jazz orkestar s Maynard Fergusonom, solistom na trubi, nije pošteđen zviždanja i omalovažavanja). Koncert je trajao više od dva sata bez pauze, da bi glazbenici za dušu i *jazz fanove* nastavili uz nekoliko stotina nas prisutnih ali sada nabijenih oko klavira i članova kvarteta koji su nastavili u *session* raspoloženju sve do iza 4:00 ujutro! Tada sam usred kapitalizma doživio onu u socijalizmu ili komunizmu proklamiranu "brigu za čovjeka": cijelu noć je pred dvoranom čekao niz autobusa da bi publiku odvezli u centar grada jer se dvorana Filharmonije tada nalazila na još dosta opskurnom i praznom prostoru blizu "zida", uz često u tisku spominjane "patrole" raznih maloljetnih uličnih bandi oboružanih lancima, pa i palicama.

Ovaj dvostruki nosača zvuka izdavača Sony/Columbia prezentira izvrsnu *jazz* glazbu u trajanju od gotovo dva sata i sadrži četrnaest snimaka, od kojih je čak šest originala Brubecka i Mulligana. Izvanredan je to album i svakako za preporučiti svakom ljubitelju *jazza*!